

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

członkowskie w co najmniej jednym języku roboczym Unii; zwraca się do państw członkowskich o współpracę z Komisją i przekazywanie jej pełnych i wiarygodnych informacji dotyczących beneficjentów funduszy UE zarządzanych przez państwa członkowskie; wzywa Komisję do oceny systemu „wspólnego zarządzania” i do pilnego przedstawienia sprawozdania Parlamentowi;

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Nadzoru OLAF oraz OLAF.

Partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasady dotyczące ich finansowania

P7_TA(2011)0143

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie stosowania rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 12 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim (europejskie partie polityczne i powiązane z nimi europejskie fundacje polityczne określone w art. 2 ust. 3 i w art. 4 rozporządzenia) oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽¹⁾ (rozporządzenia o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim), w szczególności jego art. 12,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskich partii politycznych ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego dla Prezydium z dnia 18 października 2010 r. w sprawie finansowania partii na poziomie europejskim, przedstawione zgodnie z art. 15 decyzji Prezydium z dnia 29 marca 2004 r. ⁽³⁾ ustanawiającej przepisy wykonawcze rozporządzenia o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim,
- uwzględniając komunikat Prezydium z dnia 10 stycznia 2011 stanowiący zmienioną wersję decyzji podjętych przez Prezydium w dniu 13 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając art. 210 ust. 6 oraz art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0062/2011),
- A. mając na uwadze, że art. 10 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że „partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii”, a Parlament i Rada zgodnie z art. 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej określają status tych partii i ich fundacji politycznych, w szczególności zasady dotyczące ich finansowania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 z 1.12.2006, s. 127.

⁽³⁾ Zmiany wprowadzone decyzją Prezydium z dnia 1 lutego 2006 r. i 18 lutego 2008 r.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- B. mając na uwadze, że Karta praw podstawowych Unii Europejskiej wyraźnie stanowi, że partie polityczne na poziomie Unii przyczyniają się do wyrażania woli politycznej jej obywateli,
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska musi funkcjonować zgodnie z zasadą „demokracji przedstawicielskiej”, jak określono w art. 10 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej,
- D. mając na uwadze, że podstawy działalności europejskich partii politycznych zawarto w Traktacie z Maastricht i Traktacie z Nicei, które wprowadziły możliwość ich finansowania i tym samym pozwoliły im działać niezależnie od grup parlamentarnych,
- E. mając na uwadze, że w 2007 r. na wezwanie Parlamentu ⁽¹⁾ Komisja przedstawiła wniosek wprowadzający finansowanie fundacji politycznych na poziomie europejskim (europejskich fundacji politycznych), który został przyjęty w grudniu 2007 r. z zamiarem wsparcia europejskich partii politycznych w debacie nad zagadnieniami polityki publicznej oraz nad integracją europejską,
- F. mając na uwadze, że celem rozporządzenia zmieniającego z 2007 r. ⁽²⁾ jest ułatwienie partiom politycznym na poziomie europejskim procesu integracji, umożliwiając im skuteczniejsze planowanie i organizację,
- G. mając na uwadze, że rozporządzenie zmieniające z 2007 r. znacznie zwiększyło rolę europejskich partii politycznych w wyborach do Parlamentu Europejskiego, umożliwiając im włączenie do wydatków kosztów finansowania kampanii wyborczych; mając jednak na uwadze, że możliwość taka istniała pod warunkiem że środki finansowe, o których mowa, nie będą bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywane do finansowania krajowych partii politycznych lub kandydatów krajowych,
- H. mając na uwadze, że wszystkie finansowane partie polityczne podpisały kodeks postępowania ustanawiający zasady, jakich należy przestrzegać podczas kampanii wyborczych, a który to kodeks Prezydium uznaje za wiążący dla wszystkich partii,
- I. mając na uwadze fakt, że zwiększenie roli europejskich partii politycznych jest nierozzerwalnie związane z ich zaangażowaniem w wybory do Parlamentu Europejskiego,
- J. mając na uwadze, że rozporządzenie zmieniające z 2007 r. wzywa do większego oficjalnego uznania europejskich partii politycznych,
- K. mając na uwadze, że celem rozporządzenia zmieniającego z 2007 r. jest utworzenie za pomocą zrównoważonego procesu instytucjonalizacji w pełni zorganizowanych i skutecznych partii politycznych na poziomie europejskim oraz na poziomie państw członkowskich,
- L. mając na uwadze, że celem rozporządzenia zmieniającego z 2007 r. jest organizacyjna konwergencja partii politycznych i ich fundacji na poziomie europejskim, przy jednoczesnym rozróżnieniu zadań realizowanych odpowiednio przez partie polityczne i fundacje polityczne,
- M. mając na uwadze, że taką zbieżność organizacyjną można osiągnąć wyłącznie poprzez ustanowienie wspólnego statusu politycznego, prawnego i podatkowego europejskich partii politycznych, przy czym nie oznacza to, że organizacja europejskich partii politycznych i ich fundacji zostanie ujednoczona, bowiem takie działania mogą być podejmowane wyłącznie przez europejskie partie polityczne i ich fundacje,
- N. mając na uwadze, że konieczność przyjęcia statutu prawnego europejskich partii politycznych i ich fundacji politycznych, opartego na prawodawstwie Unii Europejskiej jest wyraźnym i istotnym krokiem ku wzmocnieniu demokracji w Unii,

⁽¹⁾ Rezolucja z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskich partii politycznych, ust. 14, Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 127.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1524/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2007 r., Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 5.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- O. mając na uwadze, że jedynie przyjęcie jednolitego i wspólnego europejskiego statutu prawnego dla wszystkich europejskich partii politycznych i ich fundacji politycznych, opartego na prawodawstwie Unii Europejskiej, doprowadzi do zbieżności organizacyjnej i funkcjonalnej oraz pozwoli ulepszyć system finansowania,
- P. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie partii politycznych na poziomie europejskim nie wprowadza rozróżnienia między uznaniem a finansowaniem partii politycznych,
- Q. mając na uwadze, że w komunikacie z dnia 10 stycznia 2011 r. Prezydium zaleciło zaostrzenie kryteriów finansowania europejskich partii politycznych; mając na uwadze, że sprowadza się to do ograniczania konkurencji między partiami na poziomie europejskim, dopóki kryteria prawnego uznania i finansowania partii politycznych będą identyczne,
- R. mając na uwadze, że rozporządzenie zmieniające z 2007 r. proponuje jasne podstawy prawne i finansowe służące utworzeniu zintegrowanych partii politycznych na szczeblu Unii Europejskiej, aby podnieść świadomość obywateli Unii Europejskiej i umożliwić im skuteczniejsze wyrażanie woli,
- S. mając na uwadze, że finansowanie europejskich partii politycznych podlega przepisom tytułu VI (Dotacje) rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia ⁽²⁾,
- T. mając na uwadze, że Prezydium, jako organ odpowiedzialny za wdrażanie w Parlamencie rozporządzenia w sprawie finansowania partii politycznych na poziomie europejskim, przyjęło w 2006 r. szereg istotnych ulepszeń do przepisów wykonawczych, takich jak zwiększenie pułapu finansowania z góry z 50 % do 80 %, aby uprościć procedurę i zwiększyć wypłacalność beneficjentów, oraz złagodzenie zasad dotyczących przesuwania środków między rozdziałami budżetu beneficjentów, aby mogli oni dostosować swoje budżety do zmieniających się warunków politycznych,
- U. mając na uwadze, że doświadczenie zdobyte w ramach finansowania europejskich partii politycznych i powiązanych z nimi fundacji pokazało, że potrzebują one większej elastyczności i podobnych warunków przesuwania środków na kolejny rok finansowy oraz tworzenia rezerw z zasobów własnych przekraczających przewidziane minimum wydatków, które muszą finansować ze środków własnych,
- V. mając na uwadze, że europejskie partie polityczne wydają średnio prawie połowę swojego budżetu na centralną administrację (personel, czynsz itp.), jedną czwartą budżetu na posiedzenia organów politycznych (oficjalnych i nieoficjalnych), a pozostała część jest wydawana na kampanie wyborcze i wsparcie dla stowarzyszonych organizacji,
- W. mając na uwadze, że europejskie fundacje polityczne mają inną strukturę wydatków i wydają średnio 40 % budżetu na centralną administrację i posiedzenia, a dalsze 40 % na usługi zewnętrzne, takie jak analizy, badania, publikacje i seminaria,
- X. mając na uwadze, że głównym źródłem zasobów własnych europejskich partii politycznych są składki członkowskie pobierane od partii członkowskich, a mniej niż 5 % ich całkowitego przychodu stanowią składki członkowskie i darowizny pochodzące od osób prywatnych,
- Y. mając na uwadze, że udział środków z budżetu Unii w całkowitym przychodzie jest wyższy w przypadku europejskich partii politycznych niż w przypadku europejskich fundacji politycznych,
- Z. mając na uwadze, że darowizny nie odgrywają jeszcze znaczącej roli w finansowaniu, biorąc pod uwagę, że w 2009 r. zaledwie trzy partie i dwie fundacje otrzymywały regularnie darowizny,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r., Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r., Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

- AA. mając na uwadze, że występuje potencjalny konflikt między ułatwieniem i przyspieszeniem finansowania, aby stało się ono skuteczniejsze, a minimalizacją ryzyka finansowego dla budżetu Unii,
- AB. mając na uwadze, że w okresie, którego dotyczy niniejsze sprawozdanie, tj. w latach 2008-2011, nie nałożono sankcji na żadną z finansowanych partii czy fundacji,
- AC. mając na uwadze, że europejskie partie i fundacje polityczne muszą uzyskać osobowość prawną na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, aby kwalifikować się do otrzymania środków finansowych, oraz że nie mają one wspólnego statusu prawnego,
- AD. mając na uwadze, że dotacje dla europejskich partii i fundacji politycznych wchodzą w zakres definicji „dotacji” w rozumieniu przepisów tytułu VI rozporządzenia finansowego i przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia, lecz ich szczególny charakter sprawia, że nie są porównywalne do jakichkolwiek dotacji, jakie przyznaje i którymi zarządza Komisja Europejska; mając na uwadze, że odzwierciedla to znaczna liczba przepisów rozporządzenia finansowego ustanawiających wyjątki; mając na uwadze że to rozwiązanie nie jest zadowalające,

Nowe otoczenie polityczne

1. zauważa, że partie polityczne – oraz powiązane z nimi fundacje polityczne – są niezbędnymi instrumentami demokracji parlamentarnej, pociągając parlamentarzystów do odpowiedzialności, przyczyniając się do nadawania kształtu politycznej woli obywateli, opracowując programy polityczne, szkoląc i wybierając kandydatów, podtrzymując dialog z obywatelami i umożliwiając obywatelom wyrażanie poglądów;
2. podkreśla, że w Traktacie z Lizbony jest mowa o tej roli partii politycznych i powiązanych z nimi fundacji z zamiarem stworzenia europejskiego polis, przestrzeni politycznej na szczeblu UE i demokracji europejskiej, której kluczowym elementem jest europejska inicjatywa obywatelska;
3. zauważa, że europejskie partie polityczne w obecnym kształcie nie są w stanie w pełni odgrywać tej roli, gdyż są one zaledwie organizacjami koordynując partię krajową i nie mają bezpośredniego kontaktu z elektoratem w państwach członkowskich;
4. stwierdza jednak z zadowoleniem, że europejskie partie i fundacje polityczne stały się mimo to nieodzownymi uczestnikami życia politycznego Unii Europejskiej, zwłaszcza ze względu na to, że kształtują stanowiska poszczególnych „rodzin politycznych” i wyrażają je;
5. podkreśla, że wszystkie europejskie partie polityczne powinny spełniać najwyższe standardy demokracji wewnętrznej (w odniesieniu do demokratycznego wybierania organów partii i demokratycznych procesów podejmowania decyzji, w szczególności w zakresie wyboru kandydatów);
6. uważa, że dana partia po spełnieniu warunków koniecznych do uznania za europejską partię polityczną będzie mogła otrzymać środki finansowe pod warunkiem, że jest reprezentowana w Parlamencie Europejskim przez przynajmniej jednego ze swoich członków;
7. podkreśla, że partie polityczne mają swoje prawa i obowiązki, a zatem ich ogólny schemat organizacyjny powinien być zbieżny; uważa, że tę zbieżność organizacji można osiągnąć wyłącznie poprzez ustanowienie wspólnego statusu politycznego, prawnego i podatkowego europejskich partii i fundacji politycznych;
8. jest przekonany, że prawdziwy status prawny europejskich partii politycznych oraz ich własna osobowość prawna, oparte bezpośrednio na prawodawstwie Unii Europejskiej, pozwolą europejskim partiom i fundacjom politycznym działać jako reprezentanci europejskiego interesu publicznego;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

9. uważa, że współdziałanie i konkurowanie europejskich partii politycznych w obliczu wspólnych wyzwań europejskich oraz w kwestiach dotyczących Unii Europejskiej i jej rozwoju powinny zachodzić na trzech poziomach: regionalnym, krajowym i europejskim; uważa, że ogromnie ważne jest, aby europejskie partie polityczne były skuteczne i produktywne na szczeblu Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz poza nim;
10. podkreśla ważne wyzwania w zakresie zdolności organizacyjnej, z jakimi będą musiały się uporać europejskie partie polityczne w świetle reform, jakich można dokonać w europejskim systemie wyborczym (utworzenie dodatkowego okręgu wyborczego, ustanowienie list międzykrajowych);
11. stwierdza, że powyższa propozycja jest w zasadzie zgodna z ideą uczestnictwa europejskich partii politycznych w kampaniach referendalnych, jeżeli dane referendum jest bezpośrednio związane z kwestią związaną z Unią Europejską;
12. postanawia więc zwrócić się do Komisji, aby przedstawiła projekt statutu europejskich partii politycznych zgodnie z art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
13. stwierdza, że w krótszej perspektywie czasu należy udoskonalić otoczenie prawne europejskich partii i fundacji politycznych, przy czym pierwszym krokiem powinno być przyjęcie europejskiego statutu;

Dodatkowe propozycje reform

14. uważa, że posłów zasiadających w parlamentach lub zgromadzeniach regionalnych należy brać pod uwagę przy spełnianiu warunków do otrzymania finansowania tylko w przypadku, gdy dany parlament lub zgromadzenie posiadają uprawnienia prawodawcze;
15. podkreśla, że przyznawanie środków finansowych oraz zamykanie ksiąg europejskich partii politycznych to kłopotliwe, biurokratyczne procedury; uważa, że bierze się to w znacznym stopniu stąd, że finansowanie podlega systemowi dotacji w rozumieniu rozporządzenia finansowego, który jest odpowiedni do finansowania projektów lub stowarzyszeń, a nie partii;
16. uważa zatem, że Komisja powinna zaproponować stworzenie nowego tytułu w rozporządzeniu finansowym, poświęconego tylko europejskim partiom politycznym i fundacjom oraz dostosowanego do ich potrzeb; uważa, że rozporządzenie w sprawie finansowania partii politycznych na poziomie europejskim powinno, jeśli chodzi o jego wykonanie, odnosić się do przepisów tego nowego tytułu;
17. podkreśla, że samofinansowanie się partii i fundacji jest oznaką ich żywotności; uważa, że należy zachęcać do niego poprzez podniesienie obecnego pułapu darowizn z 12 000 EUR rocznie do 25 000 EUR rocznie na darczyńcę, co należy jednak powiązać z wymogiem ujawniania darczyńców w momencie otrzymania darowizny, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz w celu zapewnienia przejrzystości;
18. uważa, że wymóg przedstawienia rocznego programu prac jako wstępny warunek uzyskania finansowania jest nieodpowiedni w przypadku partii politycznych; podkreśla ponadto, że taki wymóg nie istnieje w żadnym z państw członkowskich UE;
19. podkreśla, że moment otrzymywania finansowania jest bardzo ważny, aby spełniało ono swoją rolę; domaga się, aby na zasadzie odstępowania od zasad wykonawczych rozporządzenia finansowego na początku roku finansowego udostępniano 100 % środków finansowych, a nie 80 %; uważa, że w świetle pozytywnych doświadczeń w przeszłości ryzyko dla Parlamentu jest nieznaczne;
20. zwraca uwagę, że rozporządzenie finansowe stanowi, że „dotacja nie może finansować całości wydatków na działalność beneficjenta”; zauważa, że fundacjom jest szczególnie trudno przestrzegać tego przepisu i że prowadzi to do stosowania wybiegów księgowych (np. „wkłady rzeczowe”); podkreśla, że prawie żaden z systemów finansowania w państwach członkowskich nie wymaga częściowego samofinansowania, gdyż może to działać na niekorzyść mniejszych lub niedawno powstałych partii;

Środa, 6 kwietnia 2011 r.

21. zwraca uwagę, że środki własne, jakie europejskie partie polityczne muszą wykazać, że posiadają, można by obniżyć do 10 % ogólnego budżetu, aby umożliwić im dalszy rozwój; jednocześnie uważa, że ich własne zasoby w postaci zasobów rzeczowych nie powinny przekraczać 7,5 % ogólnego budżetu;
22. stwierdza, że w przypadku europejskich fundacji politycznych zmiana aktu prawnego powinna być okazją do rezygnacji z wymogu wykazania, że posiadają one środki własne;
23. zwraca uwagę, że przy przeglądzie należy usunąć ograniczenie nałożone na europejskie fundacje polityczne, które zobowiązuje je do wykorzystywania funduszy w obrębie Unii Europejskiej, umożliwiając im w ten sposób odegranie większej roli zarówno w obrębie UE, jak i poza nią;
24. podkreśla jednak, że należałoby zrównoważyć złagodzenie systemu finansowania, przewidując w rozporządzeniu o finansowaniu partii politycznych na poziomie europejskim sankcje, których obecnie w nim brak; sankcje te mogłyby przybrać postać kar pieniężnych w razie naruszenia przepisów dotyczących przykładowo przejrzystości darowizn; podkreśla, że należy przewidzieć dla wszystkich europejskich partii politycznych i powiązanych z nimi fundacji takie same warunki gromadzenia rezerw środków własnych przekraczających dany pułap oraz przesuwania środków;
25. zwraca uwagę, że od 2008 r. europejskie partie polityczne są uprawnione do wykorzystywania kwot otrzymanych dotacji na pokrycie „kosztów organizacji kampanii, prowadzonych [...] w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego” (art. 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie finansowania partii politycznych na poziomie europejskim); zwraca ponadto uwagę, że nie wolno im wykorzystywać tych kwot na finansowanie „kampanii referendalnych”; uważa jednak, że skoro europejskie partie polityczne mają odgrywać rolę polityczną na szczeblu UE, powinny mieć prawo uczestniczyć w kampaniach referendalnych, o ile temat referendum ma bezpośredni związek z kwestiami dotyczącymi Unii Europejskiej;
26. wzywa europejskie partie polityczne do rozpoczęcia procesu rozpatrywania warunków bezpośredniego indywidualnego członkostwa oraz odpowiednich sposobów pośredniego lub bezpośredniego udziału tych członków w wewnętrznej działalności partii i procesach podejmowania decyzji;

*

* *

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Ład i partnerstwo na jednolitym rynku

P7_TA(2011)0144

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na jednolitym rynku (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku Aktu o jednolitym rynku. W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności. 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),